

mestnega zidovja. Most je bil ozek in ne posebno trden. Akotudi je romalo tod vsak dan, zlasti pa semanje dni, jako mnogo tujcev in trgovcev z obrtnega Gorenjskega, z Notranjskega, iz Nemčije, iz Italije, posebno iz Benetek, Trsta in Reke; akotudi je bilo treba plačati mostovinski vinar za sleherno tovarno žival; akotudi so prihajali po črno-rumeno pogrnenem Mesarskem mostu avstrijski vladarji v mesto — navzlic vsemu temu je bil mestnim blagajnikom deveta briga: dali so ga popraviti le, kadar so bili izredno dobre volje.

Za mesnicami, na levem bregu, so imeli svoje lope medicarji, sedlarji, zlasti pa čevljarji. Zamišljen je mahal vitez Ahac proti starodavni Židovski ulici. Zdajci pa se je ustavil in debelo gledal nazaj proti Tranči.

„Zakaj je prijahal vitez Frauensteiner šele za mano po trgu? — Kaj pa, če bi bil prišel vohunit za Turke? Slišal je stari lisjak vse, kar smo blebetali tam pri Veseli zverini. In zdaj si menda natančno ogleduje ljubljanske utrdbe... Saj Erazmu se ne godi ravno sijajno na njegovem zanikarnem gradiču. Za mehur cekinov utegne prodati ta Juda Iškarjot nas in Ljubljano!“

Fran Albrecht:

Geslo.

Če tvojo mladost so mrakovi razdeli,
če tvojo radost so vetrovi razveli
in če je bolest tvoja tiha gospa:
bodi ohola v svojem miru,
bodi mirna v svojem preziru,
molči, duša, svojo bolest!

J. Glaser:

V mraku.

Daj mi roko, da tiho jo vzamem
v svoji dve:
da vso jo skrijem, ker vsa je moja,
in ker tega vedeti mamica tvoja
še zdaj ne sme ...